

Caldria fer però, algunes consideracions genèriques respecte a l'acceptació i aplicació de les DPO. En primer lloc, el fet que siguin voluntàries implica la seva acceptació i conformitat, amb la qual cosa es recomana des d'aquesta comissió, no signar i, per tant, no acceptar cap objectiu que entri en conflicte amb la interpretació personal del Codi de Deontologia; entenem que la signatura d'aquestes DPO representa la seva acceptació. Atès que avui dia la tasca del metge es desenvolupa en un context d'equip de treball, pot resultar adient que la reflexió sobre el caràcter de les DPO que es proposin es faci de forma col·lectiva. Possiblement també una negativa col·lectiva a acceptar una DPO concreta pugui tenir més força a l'hora de negociar en un procés que ha de ser consensuat per la institució i els treballadors. Una alteració de les condicions d'elaboració, proposta i resolució de les DPO com que es mou en el terreny laboral hauria de trobar la seva defensa en les instàncies de representació dels treballadors (Junta de personal, seccions sindicals).

Existeixen diversos articles del Codi de Deontologia que ens poden servir d'orientació a l'hora d'analitzar les actuacions modulades per les DPO com són:

Article 2 Els metges han de vetllar per la qualitat i l'eficiència de la pràctica mèdica, principal eina per a la promoció i defensa d'aquella.

Article 4 El deure del metge és prestar atenció preferent a la salut del pacient, atenció que en cap circumstància no interferiran motivacions religioses, ideològiques, polítiques, econòmiques, de raça, sexe, nacionalitat, condició social o personal del pacient...

Article 6 Cap metge no podrà ésser ni discriminat ni rebutjat quan, per fidelitat a la seva consciència, es negui a emprar o empri una determinada terapèutica o mitjà de diagnòstic.

Article 8 La primera lleialtat del metge ha d'ésser envers la persona que atén. La salut d'aquesta ha d'anteposar-se a tota altra conveniència.

Article 9 Tothom té el dret a una atenció mèdica de bona qualitat humana i tècnica. El metge ha de vetllar per la preservació d'aquest dret.

Article 21 El metge ha de referir en una història mèdica individualitzada totes les seves activitats professionals amb els seus pacients, tant per guardar la memòria de la seva actuació com per facilitar-ne el possible seguiment per part d'altres col·legues, estant obligat a extreure el rigor del seu contingut.

Article 45 El metge té el deure d'emprar tots els mitjans adequats al seu abast que cregui adients, dirigits a preservar el dret fonamental de l'ésser humà a la protecció de la salut i prestar-li tota l'assistència necessària per a la conservació o recuperació de la salut.